

משפט

כלא עדיף על אשה

הנאשם העדיף להיכנס לכלא ולא לחזור לאשתו.

במשך כל הקריירה שלי כסניגור לא קרה לי דבר כזה. אמר הסניגור מנחם רובינשטיין לשופט חיים דבורין. הוא הצביע על הנאשם מקסים אוחיון ואמר: הוא מעדיף ללכת לבית הסוהר מאשר לחזור אל אשתו.

גניבה לצורך בריחה. אוחיון הוא בן 27, נשוי מזה כמה שנים. יש לו ילד אחד, ואשתו נמצאת כעת בהריון. בינואר 1982 פרץ לחנות בגדים ונתפס במקום, בטרם הספיק לקחת דבר. הוא ישב במעצר עד חודש יוני, ואז הורשע על פי הודאתו על-ידי השופט דבורין. את גורוהדין דחה השופט לשנה כדי לתת לנאשם הודמנות להוכיח את עצמו.

אולם בחודש פברואר השנה בייצע אוחיון שוב גניבה קטנה. לדיבריו, היה זה כדי להיתפס ולהייעצר. אשתי רודפת אחרי לאן שאני בורח. אפילו אם אני מחליף עבודה ועובר מתחילת עיר, היא מוצאת אותי. סיפר אוחיון לשופט.

כאשר הסביר לו השופט כי הוא צפוי למאסר, אמר אוחיון: "כלא? אשתי יותר גרועה מכלא!"

הוא נשלח למאסר של שלושה חודשים ומבוקשו להיכלא נתמלא. אז הגיע מועד גורוהדינו אצל השופט דבורין. השופט הסביר לו, כי הפסיד את ההזדמנות שניתנה לו עקב דחיית גורוהדין. ואז סיפר הסניגור לשופט את הסיבות המיוחדות של המקרה. "הוא יישב כעת שלושה חודשים ויתקרב, בינתיים יפתח תיק-גירושין מאשתו וישתחרר גם ממנה, ואז לא תהיה לו סיבה לחזור ל"כלא", הסביר הסניגור.

השופט דבורין הירחק בדבר, ור החליט לדחות את החלטתו למשך חודש.

יותר כדאי לרצוח

הקורבן נותר בחיים

ובהודאתו השניה

הסליל את הנאשם.

פנתס אסידוב משרדות יצא זכאי מאשמת נסיון רצח וחבלה חמורה. בגלל טענה פרוצדוראלית. הוא נאשם שם בכך, כי הוא יחד עם קטיין התגנפו על שלום יפרח והקטין דקר אותו אנושות.

הקורבן, שהובא מיידי לבית-החור לים, מסר הודאה למישטרה, שבה סיפר כי היה זה הקטין שקר אותה, בעוד אסידוב עומד בצד. רק למחרת, אחרי שמצבו הוטב, מסר הודאה שנייה. הוא תימן את הודאתו הראשונה, ואמר כי בעצם היה גם אסידוב נוכח בזמן הדקדורת והיה שותף להן.

שכיב"מ רע"ה שהבריא. בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע טען הסניגור, דרור מקרין, כי אילו היה הקורבן מת מפצעיו מייד ללא שמשר את הודאתו הראשונה למישטרה, היה אסידוב יוצא זכאי ללא הירחור נוסף. מכיוון שאו היתה הודאת הקורבן נחשבת ל"הודאת שכיב"מ רע", שהיא ראייה חזקה במיוחד.

"אם התמול מזלו של הקורבן והוא הבריא והמשיך לחיות, ומסר הודאה נוספת, לא יהיה זה צודק שהדבר יגנע דווקא באסידוב", טען הסניגור.

בית המשפט, שלקח בחשבון גם טענות נוספות, התרשם מאוד מן טענה זו, והחליט לזכות את אסידוב מכל אשמה — למרות שהקורבן נותר בחיים.

טען, שבגלל התמונות הנועזות מהסרט יוצאים קבוע, איימה אבון להתאבד. הבימאי נאלץ להוציא את הסצנה מהסרט, אחרי שהיא זכתה במישפט.

בסופו של המישפט לקצץ קטע מהסרט.

המפיקים והכימאים לא היו מוכנים להסתכן בשלישית. נוסף לשלישית הגברים הופיעו שתי ישראליות — אורנה דגן ואריאלה רבינוביץ. אורנה הופיעה כשדיה על החוה. לצידה הופיעה בחורה גרמניה, סיביל ראוך שגופייה נסצינת-העירום.

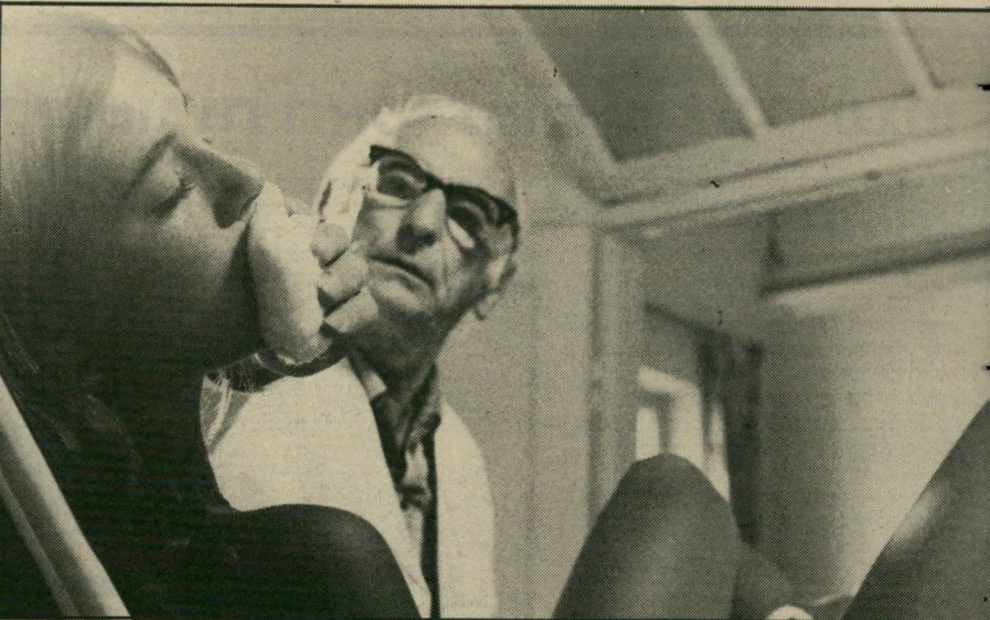
אותה גרמניה הופיעה גם בסרט הרביעי, ספיחס. לצידה הופיעה גרמניה שחרחרת אחרת. שתיהן לא הופיעו מעולם בשום פירסומת לסרט. אותה גרמניה בלונדית הופיעה בסרט אור של מנחם גולן, סבאבה. היוצא בימים אלה אל האקרנים. סיביל ראוך הוטסה מרי פעם מגרמניה רק כדי להופיע בקטעים אלה בסרט.

אחרי שלושה סרטים, הוחלט להביא גרמניות חדשות.

מספר המפיק אמנון גלובוס: "זה נכון שיש לנו בעיות עם סצינות כאלה. מה שמרגיז הוא, שבטלוויזיה, בתוכנית של שעה 5 אחרי-הצהריים מלמדים ומראים לילדים איך עושים אהבה וילדים. הייתי חודשים באילת לצורך הסרטת הסרט סהרה. כל החוף מלא עירומות, אבל להצטלם הן לא מוכנות". שולמית יריב ■

השחקנית אופליה שטרל לא הצליחה במשך חמש שנים להשתחרר מאותה דמות שגילמה בסרט אסקימו לימון והיא זכתה לכינוי "סטלה המגמרת".

בסרטים אחרים ובהצגות נוספות, אך סירבה להופיע בסרטי המשך לסצנה הפופולארית, שהפכה לשל"אגר בעולם. לאחרונה הופיע ענת בסרט ישראלי אחר.

סצינת-ההפלה מה"סרט אסקימו לימון. מאז היא הופיעה שבו הופיע הכוכבת ענת עצמון.

תקיפה

בקוצץ ציפורניים

המתלונן חולה מחלת-

נפילה ובלתי-מאוזן

בנפשו, אך התביעה

הגישה כתב-אישום

על סמך עדותו.

ממה נפצע רפאל דמרי? האם נפצע בעת שידידו הוותיק אברהם גפרן תקף אותו בקוצץ-ציפורניים ושדד ממנו כסף, או כאשר נבעט מתחנת-המישטרה של ראשון-לציון ונפל על דלת-הכניסה? זו היתה השאלה העיקרית שהעלה הסניגור מנחם רובינשטיין.

דלת זכוכית. התביעה הגישה כתב-אישום נגד גפרן ואדם נוסף, על כך שתקפו את דמרי בדירתו של ידיד, ודרשו ממנו הלוואה. כאשר סירב לתת להם את הכסף, תקפו אותו, לדברי התביעה, באולר קטן התלוי על מחויק-מפתחות. ה משמש לקיצוץ ציפורניים. באולר זה גרמו לו שריטות וחבלות ו שדדו ממנו את כספו. עדות כזו מסר הקורבן בתחנת-המישטרה.

בבית-המשפט טען הסניגור כי דמרי הוא חולה במחלת-הנפילה וסובל מבעיות נפשיות. לפני כחודש שנים נפל ברחוב והיה זה חברו, גפרן, שדאג להביאו לבית-החולים. לדברי הסניגור, כאשר התברר לדמרי מה עשה, וכי העליל על חברו הטוב עלילת-שווא, מיהר ל-חנות-המישטרה ורצה למסור עדות חדשה ולהבהיר את המקרה. אולם קציני-המישטרה שהיה במקום סירב לדבר איתו ובעט בו כדי שייצא מהתחנה. בדרכו החוצה נתקל דמרי בזכוכית דלת-הכניסה של המישטרה ושבר אותה. לדברי הסניגור, כל השריטות שהתגלו בבדיקה ה-רפואית, מקורן בנפילה זו.

הסניגור הוסיף, כי הכסף כלל לא נשדד. דמרי עצמו מצא אותו כאשר הצטללה מחשבתו, וגם על כך התכוון להעיד במישטרה.

השופט אריה אבן-ארי דחה את הדיון ליומיים, כדי לאפשר למי שטרה לברר את גירסתו החדשה של המתלונן.

מעצר זקנים

השופט גער במשטרה על שעצרה זקן בחצות הלילה

שני עורכי-דין שישבו כאולמו של השופט אורי שטרומן יצאו משט בהתרגשות. למרות שהענין לא נגע להם והם היו שמעיים בלבד, הם התרשמו מאוד מגישתו של השופט. זקן כבן 70, מבני-ברק, נעצר על ידי המשטרה בחשך כי עשה מעשה מגונה בילדה בת ארבע. הוקן, שהוא בעל משפחה ואדם נכבד בשכונתו, היה שבור. הוא סיפר לשופט שישב לרון בערר על מעצרו, כי המשטרה פרצה לביתו בחצות הלילה, ולנוכח כל בני משפחתו עצרה אותו וגררה אותו לבית-המעצר.

אילו היה הקשיש בך-משפחתך, היית מרוצה אם המשטרה היתה נוהגת בו כך? שאל השופט בסבר פנים אדיב את קציני המשטרה שהופיעו בתיק. השופט הביע תדהמה מוריוותה המופלגת של המשטרה דווקא במקרה זה, של אדם שאינו יכול להימלט בקלות, בעוד שאת צווי ההבאה שהשופט מוציא אין מקיימים במהירות כה רבה.

השופט שיחרר את הקשיש בערר בה, אחרי ששמע מפי סניגורו כי הילדה ויהתה את החשוד כ"דוד שמביא אוכל לחתולים". הקשיש החשוד היה כעצם שכן באותו בית, שבו מתגוררת הילדה והוא טוען כי קיים סכסוך משפחתי בין שתי המשפחות.